

Αγαπητή σύνταξη όπως πάντα.

Επίσης αγαπητοί πατριώτες συμπατριώτες συντοπίτες συμπολίτες ενορίτες και αναγνώστες της εφημερίδας μας ο Κόσμος, εσάς που γνωρίζω κι εσάς που δε γνωρίζω, κι αυτούς που δε με γνωρίζουνε κι ούτε θέλουνε να με γνωρίσουνε, επίσης κι αυτούς που δεν τους καίγεται καρφάκι, δηλαδή ούτε κρύο ούτε ζέστη, αφού δεν υπάρχει λογοκρισία που απαγορεύει ας πούμε και το μειδίαμα και το γέλιο, θα εκμεταλλευτούμε λοιπόν την περίπτωση κι θα προσπαθήσουμε με κέφι κι χαρά να το ρίξουμε έξω απόψε! Μια και τελευταία τα πράματα γίνανε στενός κορσές στον καθένα από μας και όχι μόνο.

Δικαιούμαστε λοιπόν να γελάσουμε εμείς και το παρδαλό κατσίκι! Δεν πάει άλλο! Φτάνουνε τα κλάματα και οι στεναγμοί. Από τον καιρό που χάθηκε η Ατλαντίδα μέχρι σήμερα που βουλιάζει σιγά-σιγά κι αθόρυβα ο Άτλαντας που κρατάει στην πλάτη του την υδρόγειο! Δεν ξέρω αν το πρώτο φανερό η κρυφό μειδίαμα, η το πρώτο φανερό η κρυφό γέλιο, αν λάχει κι μειδάσετε γελάσετε η κλάψετε τέλος πάντων. Πάντως εγώ φίλοι μου τούτη τη στιγμή τα παίζω όλα για όλα. Αχ και στο κάτω-κάτω όποιος γελάσει θα διαιωνίσει το γέλιο κι όποιος κλάψει αχ θα διαιωνίσει το κλάμα. "Μαθημένα τα βουνά από τα χιόνια".

Σοφές κουβέντες. Για κάθε εποχή για κάθε τόπο αχ και για κάθε γήινο. Από τον μορφωμένο άνθρωπο μέχρι τον αμόρφωτο παλιάνθρωπο.

Γιατί έχεις το μορφωμένο άνθρωπο και σου λέει για ποιο λόγο μορφώθηκε. Κι αν τον ρωτήσεις επίμονα, θα σου πει ότι μορφώθηκε για να μην τον φάει ο αμόρφωτος στη ζυγαριά. Βέβαια. Ο σκοπός της μόρφωσης αυτός ήτανε και είναι.

μακρύς και τραχύς είπαμε, ούτε ο άλλος θα φτάσει στο τέλος ας έχει και ποδήλατο. Γιατί όπως πάει το πράμα, σαν άνθρωποι το δρόμο τον επεκτείναμε ως το διάστημα και σε λίγο θα βγούμε έξω από δαύτο! Κι αν γίνει αυτό και βγούμε

ρας πνευματιστών.

Χα-χα-χά! Ακούστηκε ένα γέλιο κάποιου αναγνώστη και μετά να λέει στον γράφοντα. Εντάξει φιλόσοφε, μειδιάσαμε κι γελάσαμε φιλόσοφε. Με τα γήινα και με τα εξωγήινα. Παρόλο που τα έχουμε διαβάσει κι ακούσει αμέτρητες φορές. Από φιλόλογους φιλολογίας, από κοινωνιολόγους κοινωνιολογίας, από θεολόγους θεολογίας, από επιστήμονες επιστημολογίας, κι από φιλόσοφους φιλοσοφίας σαν του λόγου σου.

Γιατί φαίνετε να καταπιάνεσαι με δαύτη που είναι ο πατέρας και του φωτός και του σκότους! Εύγε σου! Αφού μας είπες μας εξήγησες κι μας ανάλυσες κι τ' αθώρητα και τ' αγνωρα λόγο κάποιας υλιστικής στραβομάρας ή κάποιας πνευματικής κουταμάρας. Όμως μπορείς να μας αποδείξεις ότι εσύ δεν είσαι ούτε ύλη ούτε πνεύμα; Κι αν δεν είσαι ούτε το ένα ούτε το άλλο, τότε τι στον κόρακα είσαι; Μήπως είσαι ερμαφρόδιτος; Τότε είσαι και τα δύο!

**Βίκτωρ Ζωγράφος
Bexley**

ΕΔΩ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ

Αλλιώς πως θα φτάναμε στο σημερινό σημείο κι επίπεδο προόδου καλοπέρασης κι ευημερίας; Και η μόρφωση συνεχίζει το δρόμο της προς το Θεό. Επίσης και η αμορφωσία συνεχίζει το δρόμο της προς τον Σατανά. Δηλαδή ένα δρόμο ατέλειωτο για τη μια θεότητα, επίσης ένα δρόμο ατέλειωτο για την άλλη σατανικότητα. Κι αν λάχει φίλοι μου, κι αν λάχει κι σπάσει το ποδάρι-του ο Θεός στη διαδρομή του, η σπάσει το ποδάρι-του ο Σατανάς στη διαδρομή του, ποιος θα φτάσει στο τέλος του δρόμου; Ενώς δρόμου ατέλειωτου είπαμε; Μα τώρα μαθηματικά χρειάζονται; Ούτε ο ένας κούτσα-κούτσα θα φτάσει στο τέρμα, γιατί ο δρόμος είναι

έξω από το διάστημα στο κενό και στο τίποτα δηλαδή, πριν πεθάνω εγώ η πεθάνουμε όσοι ζούμε σήμερα, τότε δεν έχουμε πρόβλημα ούτε με το γήρας ούτε με τον πεθαμό. Γιατί σ' αυτόν το δρόμο θα βαδίζουμε και θα περπατάμε αιώνια στο άπυρο του χρόνου και του χώρου ή στο χώρο και στο χρόνο νέοι και ακμαίοι! Στο δρόμο που είπαμε. Τον ατέλειωτο! Τον ατέρμονο! Δρόμος που διατρέχει ουρανούς αιθέρες κι γαλαξίες, που διατρέχει ήλιους φεγγάρια κι αστέρια, που διατρέχει σύμπαντα μαζί κι μαύρες τρύπες κι άλλα που παραμένουν αθώρητα κι αγνωρα λόγο υλιστικής στραβομάρας υλιστών, καθώς κι πνευματικής κουταμά-

Η φωνή του Έλληνα μετανάστη

(σε ποιητική παρλάττα προς τους αρμόδιους της πατρίδας Ελλάδας)

Σε ποιητική παρλάττα
έρχομαι κι σας το λέω
άσχημα κακά μαντάτα
σας λυπάμαι κι σας κλαίω.

Για λοιπόν συγκεντρωθείτε
Έλληνες κι πατριώτες
κι την δύναμή σας δείξτε
σα γενναίοι στρατιώτες.

Είναι κρίμα κι λυπάμαι
καταντήσατε ρεζίλι
δεν ακούτε, δεν κοιτάτε
κι άσκοπα μιλούν τα χείλη.

Όλοι έχετε ευθύνη
σοβαρά να το σκεφτείτε
δεν υπάρχει εμείς κι εκείνοι
κι δεν πρέπει να το πείτε.

Στην Ελλάδα ζείτε όλοι
Ψωροκώσταινα την λένε
μ' αδειασμένο πορτοφόλι
λίγοι το έχουνε κι όλο κλαίνε.

Κι όπως πάμε αγαπητοί μου
λόγια μόνο τσαμπουνάτε
τη δική σου, τη δική μου
την πατρίδα μας κοιτάτε.

Βιοτέχνες κι εργάτες
κι μικρές επιχειρήσεις
τους φτωχούς
κι τους αγρότες
βρείτε τρόπους, βρείτε λύσεις.

Κρίση έχουμε το ξέρω
κι όμως χρήματα υπάρχουν
το παράδειγμά σας φέρω
λίγοι είναι αυτοί που τα 'χουν.

Βρείτε λύσεις, βρείτε τρόπους
είναι στα δικά σας χέρια
πείτε αλήθεια
στους ανθρώπους
κι ανοίξτε τα Δευτέρια.

**Γεώργιος Γκούμας
Earlwood**

